

ŠKOLNÍ

ZPRAVODAJ

K
V
Ě
T
E
N

4

ROČNÍK
2022/2023

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

KVĚTEN
2023

Obsah

ÚVOD.....	- 3 -
1. ŽÁKOVSKÝ PARLAMENT ZAALJEJKY V SENÁTU PČR.....	- 3 -
2. CHARITATIVNÍ SBÍRKA.....	- 4 -
3. DÍLNÍČKY PRO 9. ROČNÍKY – JAK ODBOURÁVAT STRES.....	- 5 -
4. OSVĚTIM.....	- 6 -
5. NOC S ANDERSENEM.....	- 7 -
6. TVOŘIVÁ DÍLNA.....	- 8 -
7. TECHNICKÝ JARMARK.....	- 9 -
8. VÝJEZD DO ŠPANĚLSKA.....	- 9 -
9. VYNÁŠENÍ MAŘENY VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ - 24. 3. 2023.....	- 10 -
10. PLAVECKÉ ZÁVODY.....	- 11 -
11. PONOŽKOVÝ DEN.....	- 11 -
12. ROMEO A JULIE VE SLOVÁCKÉM DIVADLE.....	- 12 -
13. ŽÁKOVSKÝ PARLAMENT – FOTOANALÝZA ŠKOLY.....	- 12 -
14. ŽÁKOVSKÝ PARLAMENT A BLÍŽÍCÍ SE DEN ZEMĚ.....	- 13 -
15. NÁCVIK POLONÉZY DEVÁTÉHO ROČNÍKU.....	- 14 -
16. ŠKOLA V MOBILU.....	- 15 -
17. ZAHRADNÍ SLAVNOST.....	- 15 -
18. SPISOVATELSKÉ POKUSY.....	- 16 -

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY ZA ALEJÍ 1072, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

REDAKCE: SIMONA BLAHOVÁ (6. A), ESTER BERNATÍKOVÁ (7. A),
BARBORA BÍLOVÁ (7. A), ELLIE MARIA MILANI (7. A),
TEREZIE KOŽELUHOVÁ (8. A), TEREZA OMEJKOVÁ (8. A),
MATYÁŠ DVOULETÝ (9. B), VIKTOR FERFECKÝ (9. B)

ILUSTRACE: 1. STUPEŇ
PNGEGG.COM

ČASOPIS PRO TISK PŘIPRAVILY MGR. A. NAVRÁTILOVÁ A BC. M. KNOTOVÁ

Úvod

Krásný jarní čas,

zdravíme čtenáře Školní zpravodaje v období, kdy už konečně prožíváme teplé jarní dny. Čas rychle utíká, deváťáci mají za sebou obávané přijímací zkoušky a také exkurzi do Osvětimi. A teď už se soustřeďují hlavně na nácvik polonézy. O těchto událostech se můžete dočíst v následujících řádcích. Samozřejmě není 4. číslo letošního školního roku věnováno jen deváťákům, dočtete se o Noci s Andersenem, o technickém jarmarku, tvořivé dílně, akcích žakovského parlamentu a o spoustě dalších aktivit.

Přejeme pohodové poslední dva měsíce školního roku.

Redakce Školního zpravodaje

1. Žakovský parlament Zaalejky v Senátu PČR

Na začátku února jsme zaslali krátkou anotaci našeho projektu Mezinárodního dne do Centra pro demokratické učení. Z přihlášených projektů vybrali zástupci pořadající organizace CEDU deset škol, mezi kterými byla právě i ta naše.

Účast v Senátu PČR jsme tak měli jistou. A začali jsme připravovat video, ve kterém jsme představovali náš projektový den pro veřejnost. To byla pro nás výzva. Téměř měsíc zpracovávali a natáčeli parlamentáři krátké video k projektu z loňského roku. Toto video poté pořadající organizace vystavila na YouTube kanálu, na kterém probíhalo hlasování veřejnosti. Naše video mělo 1,5 tisíce zhlédnutí a téměř 200 líků.

Ve čtvrtek 23. března 2023 jsme se zúčastnili přehlídky v Senátu Parlamentu České republiky s názvem „Co dělají školy pro demokracii“ pod záštitou místopředsedkyně Senátu Jitky Seitlové. Naše skupina zástupců parlamentu, Beáta Malárová, Jakub Kohout, Barbora Hůsková, Elen Hrouzková, Filoména Malenovská a Marie Magdalena Kročová, prezentovala projekt našeho žakovského parlamentu před odbornou porotou, v níž usedli Jitka Seitlová – místopředsedkyně Senátu PČR, Václav Láska – senátor, Hana Strašáková – mluvčí spolku Milion chviliek pro demokracii, Čestmír Strakatý – moderátor a dramaturg, Terezie Stiborková – zástupce CEDU a další pozvaní hosté.

Děkujeme všem zúčastněným parlamentákům za reprezentaci školy na 11. ročníku celostátního setkání „Školy pro demokracii“, ale i ostatním členům žakovského parlamentu, kteří se podíleli na přípravě a realizaci Mezinárodního dne.

Dana Šimíková

Ve středu 22. března se naše skupinka – já, Bea, Barča, Fili, Elenka a Kuba – sešla kolem 12.00 na obědě v jídelně naší školy. Já jsem měla knedlíky s fialovým zelím a vepřovým masem, ale nevím, co bylo to druhé jídlo, které měli ostatní. Po obědě jsme si v šatně vyzvedli batohy a kufrы, přičemž Bea si odskočila domů, protože zapoměla pas, a sešli jsme se s učitelkami před školou. Společně jsme přišli na vlakové nádraží a pár minut jsme čekali na vlak do Prahy, ze kterého jsme ovšem museli ve Starém Městě vystoupit a počkat, než se k němu připojí vagón s našimi zarezervovanými kupéčky. Rezervaci jsme měli až ze Starého Města, protože původně jsme měli vyjždět právě odsud. Pak už jsme naštěstí nikdy nepřesedali a užili jsme si cestu v kupéčku bez dospělých. Ti totiž seděli ve vedlejším kupé. My jsme hráli hry, točili videa, hádali Beinu přezdívku ze školky, četli jsme si, povídali si, jedli, zkrátka si to pořádně užili. To, že se vysedá, jsme se dozvěděli asi tři minuty dopředu, takže jsme se balili opravdu velmi rychle. A byli jsme tam. V Praze.

Z nádraží jsme myslím jeli na Malostranskou, odkud jsme, myslím, došli pěšky na naše ubytování vedle pražské Lorety. Během cesty jsme obdivovali Prahu. Po ubytování jsme šli na večeři do McDonaldu, do kterého jsme šli celou cestu z kopce, takže zpátky jsme samozřejmě museli do kopce. Po cestě zpět jsme si já, Kuba a Bea

dali závody, kdo dřív vyběhne Staré zámecké schody, a tak jsme se zastavili v Žabce, abychom si koupili snídani. Na pokoji jsme pak ještě asi do dvou do rána vymýšleli náš proslov na další den, přičemž já jsem asi v jednu usnula a Kuba vždycky chvilku usnul, pak se probudil a zase usnul, tak pořád dokola.

Ráno byl budíček kolem půl osmé. Po ranní hygieně jsme se nasnídali, a ještě si vyzkoušeli ten náš proslov. Kolem půl deváté jsme vyráželi na cestu do Senátu PČR. Ještě jsme se stihli po cestě zastavit ve Starbucksu.

Při vstupu do budovy Senátu jsme nejprve prošli bezpečnostním rámem, uložili jsme si věci do šatny a dostali jsme jmenovky, které po nás pak nikdo nechtěl zpět, takže jsme si je nechali jako suvenýr. V 11 hodin začínal program. Na začátku byla úvodní řeč, kterou jsem moc neposlouchala, ale vím, že se představovala porota a zvláštní hosté. Pak už byly na řadě jednotlivé školy a jejich projekty. Po pátém představeném projektu byla kratší přestávka, ve které jsme se všichni dohromady v jednom kruhu spojovali pomocí špejlí. My jsme šli na řadu krátce po přestávce, sedmí v pořadí. Představili jsme náš projekt Mezinárodní den a odpovídali jsme na otázky poroty, jestli jsme v rámci tohoto dne mluvili cizími jazyky, jak to pobíhalo ve Španělsku... Poté ještě prezentovaly další školy. A chvíli po skončení prezentací tu byly výsledky. Byli jsme na 6. - 10. místě a byli jsme trochu skleslí, protože ostatní projekty, které tam byly, normálně ve škole děláme, jen je nenazýváme projektem.

Celý program skončil kolem půl druhé, ale my jsme ještě byli na prohlídce celého Senátu, byli jsme sice už všichni trochu utahaní, takže na fotkách z prohlídky nemáme nic moc výrazné, ale stejně byla prohlídka pro nás zajímavá. Pak jsme se celí hladoví vrhli na oběd, opět v mekáči. Po obědě jsme odcházeli na Karlův most a na nádraží jsme si dali chvilku rozchod, já jsem si tam koupila magnetku.

Vlak zpět nám jel kolem páté hodiny. Cesta domů byla podobná jako předchozí den, ale asi poklidnější, protože jsme byli celkem unavení. Já jsem ve Staráku přestupovala na jiný vlak, kterým jsem jela do Újezdce, ale předpokládám, že všichni v pořádku dorazili domů.

Sice jsme nevyhráli, ale zážitků máme hromadu.

Marie Magdalena Kročová, 9. C

2. Charitativní sbírka

Žákovský parlament zorganizoval charitativní sbírku pro Diakonii Broumov. Diakonie Broumov poskytuje pomoc lidem v sociální nouzi již přes 28 let. Celá oblast sběru použitého šatstva a dalších drobných věcí z domácností současně výrazně ovlivňuje životní prostředí jako prevence vzniku odpadů. Veškerý sběr textilního materiálu, včetně sběru z kontejnerů, dokáže Diakonie Broumov přetřídit, využít nebo zpracovat. Vybuodovala vlastní třídírnu a dále i vlastní provoz na zpracování textilu již nevhodného k nošení či nějak poškozeného na čisticí plachetky. Z materiálu, který by jinak skončil na skládkách, smysluplně využije 70 %.

Žáci naší školy společně s rodiči se do této sbírky velice aktivně zapojili. Tuto sbírku žákovský parlament spustil druhý týden v březnu a poslední březnový týden již byla zaplněna celá školní kotelna.

Věci, které byly věnovány, nosily děti do svých tříd nebo k učitelskému vchodu. Zástupci žákovského parlamentu a žáci 9. B každý pátek obešli třídy a všechny věci odnášeli do kotelny, kde na ně už čekal pan školník.

Děkujeme všem za zapojení se do této sbírky. Žákovský parlament.

Kristýna Horáková

3. Dílničky pro 9. ročníky – Jak odbourávat stres

Měli jsme dílničky, kde jsme se učili, jak správně dýchat a odbourávat stres jenom pomocí dýchání a dalších různých metod.

První dílnička byla o správném dýchání a naučil jsem se nějaké metody proti stresu jenom tím, že dýchám, pustili jsme si relaxační hudbu a chvíli jsme dýchali a bylo to hodně zajímavé.

Druhá dílnička byla ještě zajímavější, protože jsem se tam naučil pracovat se svou představivostí a zjistil jsem, že stačí zavřít oči a představovat si třeba pláž a je to hodně relaxující, protože si můžeš představit úplně cokoliv a je to jenom na tobě.

Třetí dílnička byla o optických klamech, a to bylo hodně zajímavé. Ukazovali jsme si různé optické klamy, které jsem někdy chápal, a někdy jsem je zase nechápal, ale bavilo mě to. Potom jsme zkusili vytvořit optický klam z papíru a mně se to bohužel nepovedlo, protože to bylo až moc složité a nechápal jsem, jak to mám udělat, takže jsem to vzdal, ale zjistil jsem, že se dá odbourávat stres i optickými klamy, a to jsem třeba nevěděl.

A poslední čtvrtá dílnička byla o čokoládě a ta byla ze všech úplně nejlepší, protože jsem se tam dozvěděl dost věcí o čokoládě, například že čím víc procent ta čokoláda má, tím je zdravější, což je zajímavé. Po krátké přednášce o čokoládě jsme šli rozpouštět čokoládu a nakrájeli jsme kusy ovoce například banán, hrozny nebo ananas a namáčeli jsme to do té rozpuštěné čokolády a bylo to mega moc dobré, a ještě k tomu jsme šli na tu dílničku jako poslední a mohli jsme si dojíst všechno, co tam bylo, takže jsme toho měli docela hodně, ale kdybych to měl shrnout, tak to určitě bylo lepší než se učit, takže proč ne, jídlo jsme dostali a bylo to docela i zajímavé.

Adam Rýdl, 9. A

Ve čtvrtek třetí hodinu každá třída v devátém ročníku absolvovala přednášku s panem učitelem Vrobelem o odbourávání stresu, na kterou navazovaly následující pondělní dílničky.

Jako první jsme začali v učebně občanské výuky, kde nám paní učitelka Grebeníčková představila dílničku o dechovém cvičení. Jednalo se ve zkratce o dýchacích cvičeních. Celkem byla čtyři, ale pamatuji si jen jedno, což bylo na tři doby nádech, na tři doby zadržení a na šest dob výdech. Tato cvičení mi dělala menší problém, neboť mám celkem problémy se zadržováním dechu.

Dále jsme pokračovali místo v učebně dějepisu ve větší učebně, a to v žákovském parlamentu. Dílnička už nevím, jak se jmenovala, ale taky to nebylo pro mě extra zajímavé. Naším úkolem totiž bylo si zavřít oči a představit si pláž. Pro mě jako člověka nesnášejícího léto, pláže a moře to byl vcelku těžký úkol. Na té pláži jsme si mohli představit, co jen jsme chtěli. Bohužel jedině, co v mé hlavě bylo, je klec na kladivo, případně kladivo v písku. Nic dalšího se mi nevybavovalo.

Na další část dnešního programu nás zavedli do učebny zeměpisu, kde na nás čekal pan učitel Vrobel s prezentací o optických klamech. V prezentaci bylo vysvětlené, jak klamy fungují – ty nejzajímavější z nich. Pamatuji si dva, ve kterých jsme měli vidět dva tvary. Vázu a dva obličejy. Asi mám až moc bujnou fantazii, neboť já s Radimem jsme tam viděli i třetí obraz. Klam navíc, co se nám zjevil, byla to postava. Buď ženy, nebo malé holčičky. Na to, abychom viděli postavu, jsme si museli ten klam otočit vzhůru nohama. Nakonec měl pro nás pan učitel Vrobel hlavolam, který jsem moc dobře znala, ale za boha jsem si nemohla vzpomenout, jak se vyrobí.

Na poslední dílničku jsme měli štěstí. Byla to dílnička o čokoládě. Nejdříve nám paní učitelka Nuzíková povykládala o samotné čokoládě a následně nám dala čokoládu, abychom si ji roztopili a namáčeli si v ní ovoce. Mile mě překvapil fakt, že tím ovocem byly ananas a hrozny.

Barbora Hůsková, 9. A

Jídlo – Jedli jsme ovoce s čokoládou. Měli jsme tam prezentaci ohledně čokolády, z čeho se vyrábí a tak. Ochutnávka byla velmi dobrá a hodně jsem se na to těšil. Zapamatoval jsem si, že čím je více procentní čokoláda, tak tím je zdravější, nemám rád hořkou čokoládu, nejraději mám bílou. Pak jsme se bavili, jak se vyrábí čokoláda, největší čokoláda měla nějakých tři tisíce metrů čtverečních a má už sto let. Vydražila se prý za dvacet pět tisíc českých korun.

Optické klamy – Z některých optických klamů se mi točila hlava, ale bylo to super, na některé

obrázky jsem nemohl přijít, bylo to hodně těžké vidět v jednom obrázku dva rozdíly, například v jednom byly dvě postavy, co se držely. Pak jsme tam měli nějaké pány a jejich optické klamy. Když jsme se podívali na jeden obrázek, kde byly černé čtverečky a mezi nimi bílé čáry a na každém rohu v bílých čarách byla šedá kolečka, a když jsme se podívali na jedno kolečko, tak nám zmizelo a snažili jsme se najít druhé šedé kolečko, tak to šlo dokola.

Relaxace – Na relaxaci jsem si to dost užil. Zhluboka jsme se měli nadechovat na podložkách, na kterých jsme leželi. Mikuláš tam chrápal a všichni jsme se začali smát. Potom jsme leželi na zemi a paní učitelka nám začala povídat o nějakém ostrově. U toho jsem usnul, když jsem se probudil, tak jsme se začali bavit o našem vysněném ostrově.

Dýchání – Učili jsme se, jak správně dýchat u stresu, dýchali jsme na 3 doby, drželi jsme na 3 doby a vydechli na 6 dob. Pak jsme zkoušeli u písniček dýchat, kolikrát se nadechneme za jednu minutu, každý měl okolo 12 až 15 nadechnutí, já jsem měl jenom 2.

Jan Štefančík, 9. A

4. Osvětim

Na exkurzi do Osvětimi jsem se těšil už pár let. Ve čtvrtek 16. 3. 2023 jsme měli sraz u zadního vchodu školy, sraz jsme měli 7.50, protože jsme jeli jako druzí. Před námi brzy ráno vyrážely třídy 9. C a 9. D. Vyjžděli jsme v 8.00 a cesta trvala zhruba 4 hodiny, po cestě jsme měli jednu zastávku. Když jsme přišli do Muzea holocaustu, nejprve jsme procházeli bezpečnostní kontrolou, kterou všichni prošli bez větších problémů. Prohlídka trvala více než 3 hodiny, byla rozdělena na dvě části. První část prohlídky byla v Auschwitzu, ze kterého bylo uděláno muzeum. Druhá část prohlídky pokračovala v Birkenau. Z celé exkurze jsem si odnesl spoustu nových informací.

Martin Číhal, 9. A

Dne 16. 3. 2023 jsme s 9. C a 9. D navštívili koncentrační tábor Osvětim a poté i Březinku, také koncentrační tábor.

Sraz byl u školního hřiště v 4.00 - 4.10 a odjezd byl naplánován ve 4.20. Cestou autobusem některé popadl spánek, ostatní hráli na telefonech, jiní dělali nepořádek a další si tiše užívali cestu. Na místo jsme dorazili přibližně v 8. 30.

Před zahájením programu jsme prošli kontrolou podobnou jako na letištích. Z této části budovy jsme prošli pomocí vstupenek do další části budovy, ve které nám byla přidělena zařízení, dalo by se to nazvat jako vysílačka se sluchátky. Dostali jsme je, abychom mohli slyšet průvodce. Byli jsme rozděleni do dvou skupin po třídách a každá třída měla svého vlastního průvodce.

V Osvětimi jsme procházeli skoro každou budovu, všechny byly plné děsu. Po celou dobu prohlídky nám průvodce vyprávěl a popisoval všechny hrůzy, které se za zdmi budov skrývaly. Byl nám popsán jak systém povinných prací, tak sprchy, kterými procházel cyklon B, či pálení těl Židů a jejich rodin.

Řekla bych, že nejvíce nás poznamenaly dětské botičky schované za sklem společně s místností plné vlasů, které patřily vězňům, tedy nevinným lidem. Z těchto vlasů se vyráběla látka, ze které se šily vojenské uniformy.

Bylo toho mnohem více a samozřejmě detailnější, domnívám se, že některým se udělalo i částečně nevolno ze vši té hrůzy.

Po Osvětimi jsme se přesunuli do Březinky, která byla rozsáhlejší. Pokud jsem pochopila správně, tak byla Březinka rozdělena na dvě části, jedna pro muže a druhá pro ženy. Podmínky nebyly dobré ani dostačující ani v jednom z táborů. Těm, kteří si celé to zlo dokázali představit, naskakovala husí kůže.

Cestu zpět bych si dovolila popsat jako klidnější, hlavně většina z nás už byla unavená a všichni jsme se těšili domů.

Gabriela Tomková, 9. C

5. Noc s Andersenem

Naše noc s Andersenem začala tak, že jsme přišli do třídy, uklidili židličky a lavice a nachystali si místečka na spaní. Po ubytování jsme se vydali do Alberta, kde jsme si nakoupili dobrůtky. Když jsme se vrátili zpět do školy, objednali jsme si pizzu na večeri a šli se vyblbnout na školní hřiště. Paní učitelka nám přivezla obrovské švihadlo a gummy, někteří hráli fotbal nebo posilovali. Během hry nám vyhládlo, proto jsme se už nemohli dočkat, kdy nám přivezou pizzu. Naštěstí to netrvalo dlouho. Povečeřeli jsme společně ve třídě a poté jsme si zahráli aktivity. Zvolili jsme, že si holky zahrají proti klukům. Během naší večere nachystali žáci 8. tříd stezku odvahy. Venku už byla tma a my jsme byli na řadě. Někteří odvážlivci si stezku prošli sami, jiní ve dvojicích a někdo nešel vůbec. Stezka byla super! Ve skupinkách jsme poskládali obrázek H. CH. Andersena a poté jsme si pustili předem domluvený film – YES DAY. Z našeho usínání nás vyrušila paní učitelka, která na nás udělala April. Potom, co jsme se uklidnili, jsme šli spát. V 6 hodin nás však vzbudil budíček jednoho spolužáka. Zkusili jsme ještě usnout a povedlo se. Vstávali jsme asi o půl osmé, uklidili třídu a nachystali stoly na snídani. Ta byla formou švédského stolu. Každý si tak vybral, na co měl chuť. Po snídani jsme zpět do třídy nanosili lavice a židličky a postupně odcházeli domů. Už teď se těšíme na další ročník.

Žáci 6. C

Zpráva z NsA

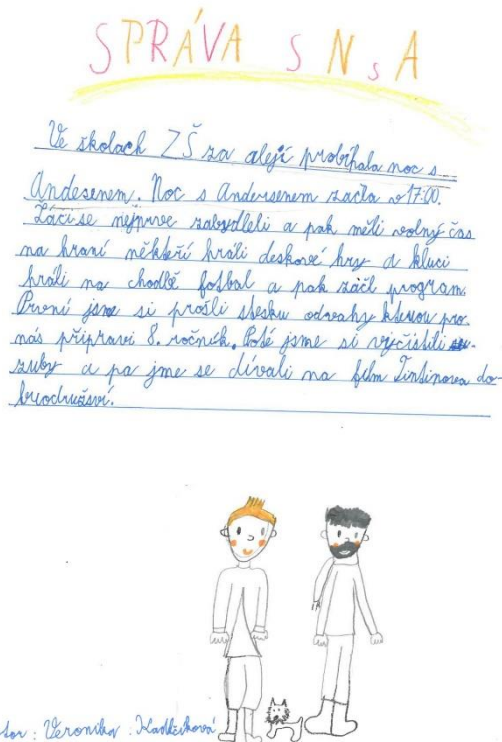
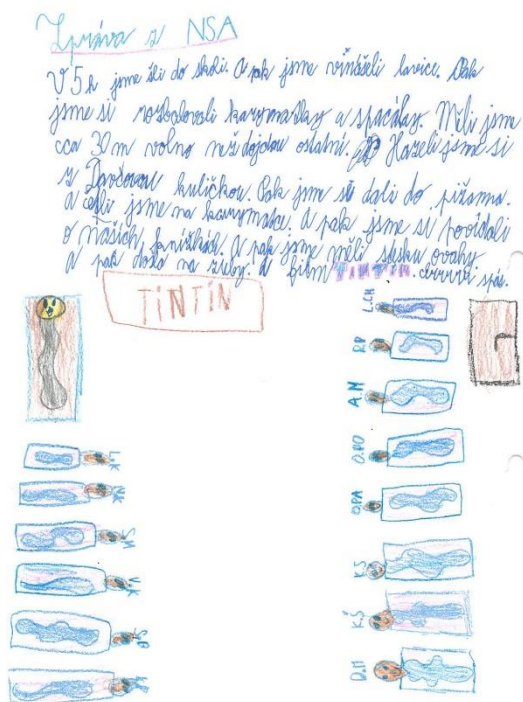
První co, tak jsme si rozbalili spacáky. Chvilku jsme hráli hry, co jsme si přinesli. Na večeri jsme se převlékli do pyžama. Čekala stezka odvahy. Všichni jsme to perfektně zvládli. Následoval film. Vyspali jsme se a snídane podobou švédského stolu. Bylo to super.

David Malovaný, 3. A

Zpráva z NsA

Nachystali jsme spacáky ve třídě. Byla jsem na stezce odvahy s kamarádkou Sárkou. Bylo to trochu strašidelné. Večer jsme si umyli zuby. Pustili nám pohádku Tin Tin.

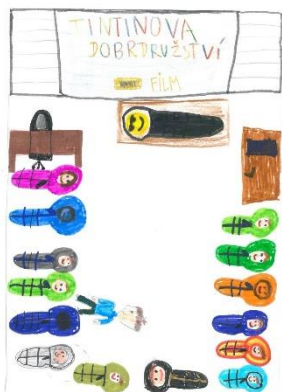
Klara Marie Pain, 3. A

Už je to tady, jsme třetí a s tím se blíží další Noc s Andersenem. Začalo to úplně stejně jako minulý rok, vybalili jsme si věci a začali dělat blbosti.

Někteří kluci chtěli nakreslit něco na obličej. Pak, až jsme se všichni sešli, jsme si začali číst. Až jsme dočetli, přišla řada na večeři, na kterou kluci přinesli KFC. Po večeři jsme si šli umýt zuby a obléct pyžamo. Potom jsme už jen čekali na stezku odvahy. Stezku odvahy jsem trochu nezvládla, protože jsem spadla na loket. Dále přišel čas na film jménem Tintinova dobrodružství.

Když film skončil, šli jsme spát. KONEC.

Nella Pavlíčková, 3. A

6. Tvořivá dílna

Je kroužek, který navštěvují holky od 2. - 7. třídy, které rády něco tvoří a mají radost, když jim pod rukama vzniká nová věc. Ruční práce jsou možností, kdy můžeme propojit obě mozkové hemisféry, zlepšit jemnou motoriku a přidáním trpělivosti a soustředění se může prohloubit schopnost myšlení.

Holky se zde zatím naučily základní techniky háčkování a pletení, zvládnou vyšívát různými stehy a ještě je čeká šití na šicím stroji. Scházíme se 1x za 14 dní v pondělí na dvě hodiny.

Vždy si z kroužku odnáší svůj vlastní výrobek a daří se jim nabyté dovednosti posunovat k větším projektům. Což je pro mě ta největší odměna a radost z práce.

Markéta Janíková

Háčkovací kroužek mě baví, naučila jsem se tady krátký a dlouhý sloupek. Krátký sloupek je základ, jak začít háčkovat, a dlouhý sloupek je pro pokročilé, už toho víc umíš. Teď už si sama háčkuju 14 centimetrového plyšáka s detaily, a moc mě to baví. Je to můj druhý koníček.

Adéla Pivodová, 7. A

Je tu zábava a háčujeme a vyšíváme vzory.

Laura Prokešová, 2. A

Je tady zábava a učíme se plést, háčkovat a vyšívát – máme super učitelku.

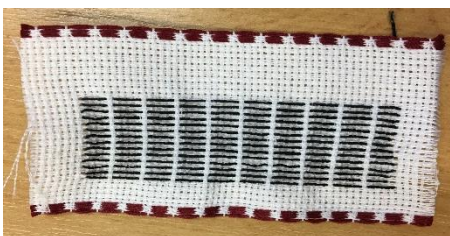
Zuzka Uvírová, MC3

Ve Tvořivé dílně jsem se naučila: háčkovat, plést, vyšívát. A moc mě to tu baví a děkuji mojí učitelce.

Ema Vojtková, MC3

Naučila jsem se háčkovat, plést a vyšívát. Moc mě to tady baví.

Anna Dvořáková, MC3

7. Technický jarmark

SOŠG je průmyslová škola. Mají mnoho oborů např. automechanik nebo truhlář. Právě tyto dva obory jsme zkoušeli nejvíce. U automechanika např. přezout pneumatiku na čas. U truhláře zase vyrobil košík na příbory. Popravdě mě víc bavil automechanik. Samozřejmě ostatní mohlo bavit něco jiného. Celkově mě prohlídky a přednášky bavily. Jestli ještě někdy půjdeme, tak se hodně těším.

Štěpán Soukeník, 8. A

Ve dnech 24. 2. a 2. a 3. 3. měl osmý ročník možnost navštívit technický jarmark na Střední odborné škole a Gymnáziu Staré Město. Hned na začátku nám ukázali, jak programovat na počítačích, a mohli jsme zkusit svářet drátky k sobě. Druhý den jsme pracovali v dílně se dřevem. Každý si vyrobil nosítko na příbory, které si potom mohl odnést domů. Poslední den si pro nás přichystali soutěž o různé ceny. Součástí soutěže bylo zatloukání hřebíků, přezouvání kola u auta, vrtání vrtačkou a šroubování šroubků. Sice jsem soutěž nevyhrála, ale i tak mě bavila. Jsem ráda, že jsem se zúčastnila tohoto technického jarmarku.

Michaela Jančová, 8. A

8. Výjezd do Španělska

SUCCESS FOR EVERY CHILD in the virtual world and inclusion in the real world

Number: 2022-1-CZ01-KA220-SCH-000086414

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

DRUHÉ SETKÁNÍ PROJEKTU ERASMUS+ VE ŠPANĚLSKU – 14.– 19. 5. 2023 Valencie (Paterna) – School – COLEGIO NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO

Ve dnech 14. 5. – 19. 5. 2023 se uskuteční druhá mobilita projektu Erasmus+, kterého jsme koordinátorskou školou. V projektu máme partnerské školy z těchto států: Španělska (Valencie – Paterna), Lotyšska (Jūrmala), Portugalska (Amora), Chorvatska (Split).

Tohoto výjezdu se zúčastní celkem 9 dětí naší školy a 2 učitelé naší školy. Ve Španělsku se setkáme s žáky a učiteli z Lotyšska, Portugalska, Chorvatska a samozřejmě našimi hostiteli ze Španělska. Žáci budou navštěvovat vyučovací hodiny se svými partnery a společně se budou setkávat se všemi žáky zapojených států do tohoto projektu. Mimo to navštívíme mnoho zajímavých míst, všichni strávíme dva dny na adaptačním pobytu a budeme pracovat na výstupech pracovního balíčku této mobility.

Ubytování a strava bude zajištěna v hostitelských rodinách. Letíme z Vídně do Valencie. Na letišti ve Valencii bude pro nás přistaven autobus, který nás nejprve odveze do španělské školy, kde proběhne uvítání všech zapojených zahraničních škol, a poté si naše žáky přeberou hostitelské rodiny v Paterně – Valencie.

Na tento výjezd jedou tito žáci naší školy: Beáta Malárová, Jakub Kohout, Viktor Ferfecký, Alfréd Blaha, Kryštof Abraham, Nella Straková, Marie Kročová, Adéla Šamšová, Magda Bučková.

Co nás čeká ve Španělsku:

- Dvoudenní adaptační pobyt
- Seznámení s prostředím místní školy a jejího bezprostředního okolí
- Hodnocení průběhu projektu a nastavení udržitelnosti projektu
- Kontrola a doplnění webových stránek projektu
- Informace hlavního koordinátora o zasílání průběžných zpráv projektu
- Společně představíme zpracované výstupy z projektu
- Předáme tiskovou formu zpracovaných výstupů každé školy
- Společně sestavíme programy adaptačních pobytů, škol v přírodě jednotlivých zemí

- Práce na pracovní ploše etwinningu a sociálních sítí
- Vytvoření dotazníků mapujících vztahy v jednotlivých týmech a třídách a jeho digitální zpracování
- Práce na preventivním programu minimalizace šikany, minimálním preventivním programem
- Zpracování nápadů, činností na podporu dobrých vztahů ve třídách

A něco málo o španělské škole COLEGIO NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO a Valencii:

- Soukromá Mateřská a Základní škola (děti od 3-16 let), 702 žáků, 53 učitelů
- Škola má anglický program tzv. „Angličtina plus“, který umožňuje studentům mít o 5 hodin týdně více angličtiny
- Studenti jsou z velmi rozdílného sociálního prostředí. Škola se nachází v sociálně slabé čtvrti s vysokou nezaměstnaností a většina studentů pochází z této oblasti. Tyto rodiny škola podporuje finančně. Ale je zde i velké množství studentů, kteří pocházejí z vysokého standardu.

Valencie

- Je město, ležící na Costa del Azahar (volný český překlad Pobřeží pomerančového květu), což je průmyslová oblast při Valencijském zálivu. Počtem obyvatel je třetím největším městem ve Španělsku.
- Město leží na řece Turia, přibližně uprostřed cesty mezi městy Castelló de la Plana a Alicante. Valencie je hlavním městem provincie Valencie a Valencijského společenství.
- Valencie má středomořské klima se suchými a horkými léty a mírnými zimami.
- Valencie se skládá z 19 městských částí, respektive okrsků (distritos) a 87 čtvrtí (barrios). Některé okrsky a čtvrti dříve bývaly samostatnými obcemi, které se v druhé pol. 19. st. staly součástí Valencie.

Kristýna Horáková

9. Vynášení Mařeny ve školní družině - 24. 3. 2023

Tento den jsme se symbolicky rozloučili se zimou. Samotného vynášení Mařeny se zúčastnila všechna oddělení školní družiny. Starý zvyk vynášení Mařeny u nás v oddělení začal vyrobením figury z různých materiálů – seno, dřevo, vyfouklá vejce. Poté přišlo oblékání do kroje, kdy jsme si přitom pojmenovali jednotlivé součásti tzv. pracovního kroje. V jiném oddělení zase nazdobili „létečko“ – zelená větvička ozdobená barevnými stužkami a vyfouklými vejci. Už týden před touto důležitou událostí jsme se všichni naučili říkadla a písničky, které se cestou pronáší. Jako například: „Neseme Mařenu na vrchu červenů, na spodku zelenů, pěkně přistrojenů. Smrt nesem ze vsi, nové léto do vsi. Ideme, lidičky, ideme, už vám to létečko neseme. Pěkné zelené rozmarýnové.“

Ve dvě hodiny jsme vyrazili průvodem v čele s Mařenou k řece Moravě. Doprovodilo nás i pár rodičů. Děti se v nesení Mařeny střídaly. U Moravy jsme Mařenu pečlivě odstrojili z kroje. Poté vychovatelky Mařenu zapálily a hodily do řeky. To už znělo po okolí jen: „Smrt plave po vodě, nové léto už k nám jde.“ Chvilku jsme pozorovali, jak Mařenu unáší proud, a poté jsme se s „létečkem“ a velkým vítáním jara vydali zpět ke škole. Doufáme, že se nám zima už letos nevrátí...

Lenka Hrbáčová

10. Plavecké závody

Ve středu 15. března se v bazénu školy po delší pauze uskutečnily plavecké závody. Závody proběhly ve 4 kategoriích. Soutěžily 1. – 4. třídy. Mohl se přihlásit kdokoliv z žáků těchto tříd. Nakonec se na závody přihlásilo 38 žáků naší školy, a to ze tříd 1. A, 2. A, 2. B, 3. A, 3. B, 4. A, 4. B, MA, MB, MC, ME. Žáci 1. a 2. tříd plavali 12,5 m volným způsobem. Žáci 3. a 4. tříd 25 m plaveckým stylem prsa. Závody organizovala paní učitelka Jana Hrabalová a paní učitelka Jarmila Kuchařová. Jako pomocní asistenti se zúčastnili Lenka Hrbáčová a Daniel Poisel.

Umístění:

1. třídy - 1. místo žák 1. A, 2. místo žák MC1, 3. místo žákyně MB1
2. třídy - 1. místo žák MA2, 2. místo žák 2. A, 3. místo žákyně 2. B
3. třídy - 1. místo žákyně 3. A, žák 3. A, 2. místo žákyně MC3, 3. místo žákyně 3. B
4. třídy - 1. místo žák 4. A, 2. místo žákyně ME4, 3. místo žákyně 4. B

Všichni zúčastnění si závody užívali a opravdu se náležitě snažili získat co nejlepší čas ve své kategorii. Závody byly hodnoceny velmi kladně všemi žáky, kteří se do nich zapojili. Všichni spolupracovali a fandili svým favoritům. Závěrečné vyhodnocení a předání diplomů proběhlo další den "na suchu".

Lenka Hrbáčová

11. Ponožkový den

Žákovský parlament zorganizoval Ponožkový den, který představil tancem Dedoles na ranním setkávání pro celou školu.

Co je Ponožková výzva?

Ponožková výzva se každoročně koná 21. března a spojuje se se Světovým dnem Downova syndromu. Tento den se na znamení oslavy lidské jedinečnosti nosí dvě různé ponožky. Cílem výzvy je šířit povědomí o lidech s Downovým syndromem.

Proč ponožky?

Rozdílné ponožky se staly symbolem Světového dne Downova syndromu, protože chromozom má tvar ponožky. Datum 21. 3. je také symbolické, protože lidé s Downovým syndromem mají o jeden - 21. chromozom více. Mají tři místo dvou. Genetická porucha se odborně nazývá trizomie 21. chromozomu. I když mají něco navíc, nepovyšují se!

Co by se stalo, kdyby lidé s Downovým syndromem vládli světu?

- Náklonnost, objetí a péče o druhé by byly na denním pořádku.
- Naučili bychom se mít radost z maličkostí a bezpodmínečně milovat život.
- Lidé by byli upřímní.
- Ve všem by byl pořádek.
- Vlaky a letadla by jezdily na čas, pracovní doba by byla na práci, dovolená na dovolenou.
- Lidé, kteří si povídají sami se sebou, by byli považováni za přemýšlivé a tvořivé.

Jak jsme se mohli zapojit?

Stačí, když jsme si 21. března oblékli dvě různé ponožky, vyfotili se a nasdíleli fotku na svých sociálních sítích s hashtagem #PonozkovaVyzva. Fotky ze tříd jsou uloženy ve fotoarchivu školy – ŽP se postaral o jejich sdílení 😊.

Takto jsme spolu dokázali šířit porozumění a respekt k rozdílnosti.

Kristýna Horáková

12. Romeo a Julie ve Slováckém divadle

Dne 8. března jsme opět zavítali do divadla a zhlédli jsme představení Romeo a Julie. Tuto hru napsal William Shakespeare. Hra je o rivalitě Kapuletů a Monteků a lásce mladých, kteří z těchto rodů pocházejí. Od začátku to nemají lehké, jejich oddaná láska je dožena až do hrobu. Tahle hra byla napsána jako tragédie, ale herci ze Slováckého divadla z toho udělali spíše komedii. Mě osobně to nezaujalo, ale chápu to pojetí, protože s námi v sále seděly z velké části také malé děti. Velmi se těším na další představení. Navštívíme Divoký západ! Čeká nás Limonádový Joe.

Tereza Omelková, 8. A

13. Žákovský parlament – Fotoanalýza školy

V březnu jsme se věnovali na schůzkách žákovského parlamentu prostředí školy. Nejprve sbírali parlamentáři informace ze tříd. V jednotlivých třídách na druhém stupni zjišťovali, která místa jsou pro jejich spolužáky místa:

- 1) kde se ve škole nedodrží pravidla
- 2) kde se děti cítí dobře
- 3) kde se děti necítí bezpečně
- 4) které by děti chtěly ukázat žákům z jiné školy

Se shromážděnými informacemi ze tříd jsme pracovali dále. Rozdělili jsme se do skupinek po ročnících, jelikož v rámci jednotlivých ročníků byla daná místa rozdílná. Nejprve jsme v jednotlivých skupinkách vybrali jedno místo z každé kategorie, poté jsme tato místa nafotili a zpracovali jsme k nim „plachtu“ za daný ročník.

20. března skupinka parlamentářů vstupovala první dvě hodiny do jednotlivých tříd, aby představili zpracované „plachty“ všem žákům a zároveň mohli žáci odhlasovat jedno místo z každé kategorie. Celkem bylo na plachtách 16 míst školy, tedy 4 místa za každou kategorii. Během 1. a 2. hodiny odhlasovali žáci na 2. stupni.

Na další schůzce jsme počítali hlasy přiřazené k jednotlivým místům a níže můžete vidět výsledky hlasování.

Výsledky:

Místo, kde se nedodrží pravidla:

- WC 180x (vapuje se na WC, používají se mobily, ničení majetku – díry ve dveřích, kreslí po dveřích, po zdech)
- Tělocvična 68x (žáci nerespektují pravidla učitelů)

Místo, kde se cítíš dobře:

- Učebna přírodopisu 89x (příjemné prostředí, pěkně opravená třída, pomůcky)
- Odpocinková místnost 56x (pro přestávky, příjemné, pohodlné místo na odpočinek – sednout, lehnout, není to spojené s učením)
- Atrium 25x (zpestření hodin, čerstvý vzduch)

Místo, kde se necítíš bezpečně:

- Šatny 74x (otevřené, hlučné místo, porušují se pravidla, běhá se tam, každý do sebe naráží)
- Učebna MA 1 53x (spojená s matematikou, která nám dělá problém)
- Sborovna 48x (velké množství učitelů, hodně dětí se bojí jít do sborovny)

Místo, které bys ukázal kamarádům z jiné školy:

- Knihovna 90x
- Školní hřiště 84x
- Bazén 84x

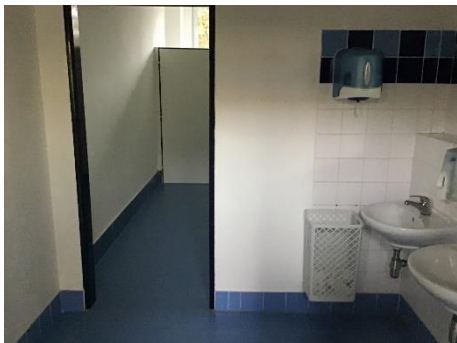

Těší nás, že místa, kde se cítíte bezpečně, jsou mimo učebnu přírodopisu místa, která pro vás opravovali a inovovali naši bývalí žáci – atrium a odpočinková místnost.

Zároveň bychom chtěli pracovat s místy, která mají negativní hodnocení. Chtěli bychom řešit zejména situaci školních WC a školních šaten a doufáme, že nám budete při řešení nápomocni.

Těšíme se na vaše nápady, jak situaci řešit. ŽP

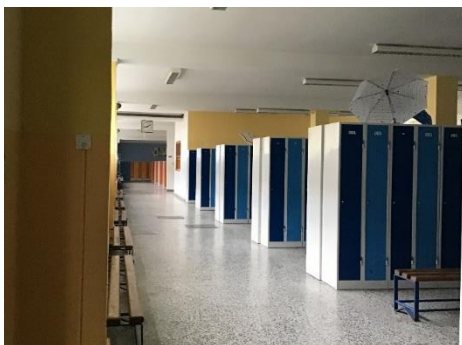
Místo, kde se nedodrží pravidla:

Místo, kde se cítíš dobře:

Místo, kde se necítíš bezpečně:

Místo, které bys ukázal kamarádům z jiné školy:

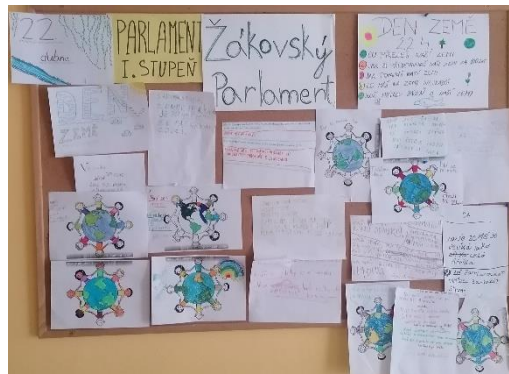
14. Žákovský parlament a blížící se Den Země

Žákovský parlament se na dubnových schůzkách převážně věnoval Dnu Země. Jako první jsme pomocí QR kódů vyluštili otázky, které se týkaly naší Země, ekologie a budoucnosti naší Země. Jakmile jsme otázky rozluštili, pustili jsme se do práce v malých skupinkách. Z minulé schůzky jsme měli připravenou mandalu zeměkoule a kolem této mandaly jsme odpovídali na tyto otázky:

- 1) CO PŘEJETE NAŠÍ ZEMI?
- 2) JAK POMÁHÁTE NAŠÍ ZEMI?
- 3) CO MÁTE NA NAŠÍ ZEMI NEJRADŠÍ?
- 4) JAK SI PŘEDSTAVUJEŠ NAŠÍ ZEMI ZA 100 LET?
- 5) SLOŽTE KRÁTKOU BÁSEŇ O NAŠÍ ZEMI 😊

Hodně jsme diskutovali o tom, co bychom jako žákovský parlament pro naši zemi mohli udělat. Dohodli jsme se zatím na tom, že další schůzku půjdeme sbírat odpadky nejen v okolí školy. Další plány jsou v jednání 😊.

A TADY JE NĚKOLIK NAŠICH ODPOVĚDÍ:

- 1)
 - Naší Zemi přejeme hodně vody, lidí, co by se o naši Zemi starali, lepší ovzduší, lásku a mír...
 - Přejeme Zemi míň odpadků.
 - Naší Zemi přejeme lásku a mír a míň odpadků v přírodě.
 - Přejeme ti, aby ti nekáceli stromy.
 - Přejeme ti, aby bylo všechno levné.
 - Přejeme ti hodně nových stromů, zvířat a čisté ovzduší.
- 2)
 - Třídíme odpad, šetříme vodou, máme kompost, sadíme stromy.
 - Zasadujeme semínka, aby naše Země mohla žít.
 - Účastníme se akce – Uklidme Česko.
- 3)
 - Moře. Zvířata.
 - Země je krásná, je to náš domov a má krásný vzduch.
 - Líbí se nám, že má pestré barvy.
 - Celý život na Zemi.
- 4)
 - Nějaké věci se začnou líp vyrábět.
 - Auta budou létat.
 - Bude tu moc zvířat.
 - Bude hodně stromů a více lásky.
 - Nebude válka.
 - Když ji budeme šetřit, bude to nejhezčí planeta ve vesmíru. Když ne, nebude tu už život.
 - Ochočíme si dinosaury.
- 5)
 - Voda, voda, čistička – je to velká jednička.
 - Naše planeta je plná života, šetřit však ji musíme, společně to zkusíme.
 - Země – to je planeta, na které jsou lidi, kteří odpad třídí.
 - Naše Země kulatá, to je naše zemička – máme ji moc rádi, jsou na ní naši kamarádi.
 - Když jaro začíná, tak Země rozkvétá – zpívej, zpívej.....
 - Země jako v nebi, šetřím vodu, šetřím Zemi a budeme doma taky jako v nebi.

15. Návčik polonézy devátého ročníku

V pondělí 6. 3. a v pátek 10. 3. jsme začali s návčikem polonézy. Pondělní skupina má trénink 16.00 - 18.00 a páteční skupina bude mít trénink 15.45 - 17.45.

Do pondělní skupiny patří tyto páry:	Do páteční skupiny patří tyto páry:
Eliška Machálková + František Haloda	Magdaléna Žaludová + Zdeněk Achilles
Barbora Procházková + Jiří Gajdoš	Magdaléna Bučková + Adam Varmuža
Adéla Šamšová + Viktor Ferfecký	Ella Petrželová + Tadeáš Červinka
Nikola Kolísková + Tomáš Grebeníček	Marie Škrabalová + Vojtěch Majíček
Marie Kročová + Roman Blaha	Daniela Novotná + Fabian Schlatter
Vanessa Toncrová + Jakub Kohout	Nikol Kočendová + Jan Štefančík
Nella Straková + Matyáš Dvouletý	Liliana Budíková + Adam Rýdl
Gabriela Tomková + Alex Ďuriak	Ivana Kozová + Dominik Deutsch
Markéta Litošová + Alfréd Blaha	Nicol Barthová + Radim Blaha
Aneta Mirošová + Matyáš Kutra	Barbora Hůsková + Filip Šebestík
Nikola Mikšíková + Noah Kaya	Terezie Ščotková + Filip Potomák
Beáta Malárová + Kryštof Abraham	Elena Hrouzková + Jáchym Janík
Filoména Malenovská + David Maršálek	Kateřina Juránková + Viktor Daniček
Eliška Prchlíková + Jiří Gryc	Anna Šupková + Jan Baroň
Agáta Varmužová + Adam Kajš	Josefina Klofáčová + Zbyněk Rak
Karolína Kohoutová + Nikola Škrášek	Karolína Tichá + Aleš Blaha

Návčik polonézy vede lektorka moderního a klasického tance Sandra Duffková. Slavnostní večer proběhne 24. 6. na Klubu kultury. V současné chvíli se holky domlouvají na šatech. Kluci prozatím s výběrem šatů vyčkávají, než se rozhodnou holky. Poté si kluci zvolí barvu košile, motýlka...

Kristýna Horáková

Vždy v pondělí po odpoledním vyučování se sejdeme v tělocvičně. Asi po půlhodině se zjeme a jdeme si udělat rozcvičku. Nejprve si rozcvičíme nohy a potom záda. Následně se seřadíme a jdeme tancovat. Nejprve si několikrát zopakujeme nacvičenou sestavu z minula a pak si ukážeme, jak udělat novou část, kterou potom sami uděláme. Poté uděláme celou sestavu i s novým přírůstkem. Až ji celou umíme, přidáme další dobu. A takto to děláme až do 18:00. Celou lekci nás u toho někdo natáčí, takže se můžeme doma pochlubit, co jsme se naučili.

Mě polonéza baví, kromě několika náročných tanečních pohybů. Už se těším, až zas půjdeme na další lekci.

Jiří Gryc, 9. B

16. Škola v mobilu

6. února 2023 proběhl v 6. - 9. třídách miniprojekt Škola v mobilu. Pamatujete si ještě? Měl několik málo pravidel. Po tomto projektu proběhlo vyhodnocení, které jsme nestihli zpracovat do minulých čísel časopisu.

Jak to tedy dopadlo? Měli jsme nachystány dva dotazníky – jeden pro učitele a jeden pro žáky.

Z dotazníků vyplynulo, že pravidla se někde dařilo dodržovat více, někde zase méně. Uvidíme, zda si budeme moci tento den ještě zopakovat.

a) žáci:

Většinou nezaregistrovali žádné porušování pravidel, pokud ano, pak to bylo focení bez dovolení, připojení na wifi, používání mobilu bez dovolení v hodině.

Až na tři žáky se to všem líbilo a rádi by to zopakovali.

Výhody: zábava, odreagování, vyhledávání informací, zopakování si učiva před písemkou, klidnější hodiny i přestávky.

Nevýhody: spolužáci se spolu méně bavili, fotilo se bez souhlasu.

b) učitelé:

Výhody: byl větší klid, byla to změna, dalo se to používat místo tabletů.

Nevýhody: spolužáci se méně bavili mezi sebou, fotilo se bez souhlasu, používal se mobil nevhodně ve školní jídelně.

17. Zahradní slavnost

Děkujeme za vaše návrhy témat k Zahradní slavnosti naší školy. Návrhy byly velmi rozmanité – Kočky s křídly, 2. světová válka, Barvy všude kam se podíváš, Harry Potter 3x, Zahrada, Motýli, Hmyz, Od Šumavy k Tatrám, Vesmír, Rostliny, Pralesy, Jára Cimrman, Čokoláda, Kytky, Léto, Vánoce, Karneval, Filmy a seriály. Snažili jsme se, abyste ve svých vystoupeních mohli zúročit nějakým způsobem vaše témata. Letošní Zahradní slavnost ponese podtitul Filmová akademie – inspirováno filmem. Těšíme se na vaše vystoupení 23. června 2023.

18. Spisovatelské pokusy

Roční období – léto

Všechna roční období jsou svým způsobem jedinečná a skrývají v sobě mnoho krás. V každém z nich si umím najít něco kouzelného. Něco, z čeho se dokážu radovat. Nejoblíbenější mám však léto.

Miluji ty letní parné dny, kdy nám dětem nastává čas prázdnin, volna a odpočinku. Sluneční paprsky se ráno co ráno vkrádají do mého pokoje a probouzejí mě. Mám ráda vstávání do sluncem zalitého teplého letního dne. Můžu bosa pobíhat po zeleném trávníku s květy nejrůznějších barev a na svých chodidlech cítit kapky rosy. Poslouchat, jak ptáčky cvrlikají své písně v korunách stromů. Pozorovat motýly, jak poletují z květu na květ. Sedět v trávě u rybníka, smáčet si nohy a pozorovat vodní hladinu. Sledovat padající kapky deště při letní bouři a na nebi vzácně se tvořící duhu. Chodit s kamarádkami na koupaliště a zažívat s nimi spoustu legrace. Cítit po těle hřejivé teplo slunečních paprsků. Vnímat, jak mi voda chladí mé rozpálené tělo. Se zapadajícím sluníčkem cítím chladivý vánek. Promlouvá ke mně teplá letní noc. Ráda se dívám na západy slunce. Kdy slunce pomalu mizí za kopci a na obloze zůstávají červánky. Pozoruji, jak se stmívá, příroda se halí do tmy, květiny a zvířata se ukládají ke spánku. Je to nádherná a uklidňující podívaná. I já odcházím spát, když na nebi vychází zářivý měsíc a první hvězdy. Ponořím se do své hebké peřiny a těším se na další prosluněný den.

I když jsou letní dny ve své podstatě stejné, pro mě jsou přesto neopakovatelné, plné nových věcí a zážitků.

Tereza Petřeková, 8. B

Moje oblíbené místo

Mám mnoho oblíbených míst, ale dnes vás zavedu jenom na jedno. Je to místo, které mě spojuje se zvířaty a přírodou.

Stáj Jurášek byla dřív plná dětského smíchu a štěbetání. Na louce se prohánělo stádo koní, kteří si s vámi dokázali popovídat jenom pohledem. A já jsem se modlila, aby tohle nikdy neskončilo. Bohužel je teď vše jinak, je prázdná. Když vejdete hlavním vchodem do stáje, uvidíte, že v sobě skrývá historii. Je plná starých uzdiček, barevných stužek a cen, jež k vám přes sebe mluví, aby vám stihly říct, jaké to tu dřív bývalo. Popojdeme kousek dál do sedlárný. Line se odtud vůně kožených sedel. Mohla by vyprávět, že se v nich za den svezlo i deset jezdců. Nalevo visí páteřní chrániče, vesty a zaprášené helmy. Zažily už tolik pádů, že už to ani nepočítají. Za sedlárnou vedou dveře přímo do stáji. Dříve by vás tu štěknutím přivítaly dva veselí psi pohledy jménem Sendy a Lusi. Obě ale zemřely na rakovinu. I tak ve stáji slychávám štěkání, jenž mi připomíná, že tam jsou, i když je nevidím. Boxy ve stáji vám šeptají jména koní, kteří v nich pobývali, a když budete pozorní, možná uslyšíte cinkání podkov. Na konec to nejlepší. Pastviny jsou asi z toho všeho moje nejoblíbenější místo. Procházíte se po zelenkavé trávě. Slunce vám pálí do zad a tím vám připomíná, že se léto už blíží. Mraky jako by utekly. Když zapískám, přivenou se k nám dvě němé tváře, Amálka a Monty. Amču mám z těch dvou nejraději. Tento ráj patří nejlepší trenérce Lence, kterou беру jako druhou mamku. Lenka bohužel onemocněla, a proto to tak všechno dopadlo.

Naše stáj je místo, kde můžu věřit lidem. Vždy si tam vyčistím hlavu, prostě to tam miluju. Nevím, co bych bez tohoto místa a lidí, kteří na něm žijí, dělala.

Michaela Topková, 8. B

